

Kolozsvártt rokonaimnál egy kis látogatást tettem. Holnap indulok Gernyeszegre, onnan október végén Pestre. Nem tudom jövő tavasszal visszajövök-e? Ha mostanság nem látnálak, áldjon meg az isten! tarts meg jó emlékedben!

Kivül: Ifjabb Warga Ferencz urnak

barátod
Gyulai

Kolozsvárt

(Kt. 2884)

3. Szinyei Gerzsonhoz.¹

Kedves barátom!

Kolozsvár jun 17. 861.

A Nagy János barátomnak írt levélében figyelmeztet engem arra, hogy ígéretem szerint küldjek a berlini magyar könyvtárnak 6 porosz tallér ára könyvet. Először is ki kell jelentenem, hogy én semminemű pénzt nem vettem át Gáspár úrtól, a magyar könyvtár akkori újra felélesztőjétől, hanem alkalmasint vagy én ígértem 6 tallér ára könyvadományt, vagy pedig boldogult Nádasdy Tamás. Bár hogy álljon a dolog, az én nevemre lévén írva a tartozás, szívesen teljesítem. Csak szíveskedjék megírni, minő könyveket küldjek, mikre van inkább szükség, mi hiányzik, ne hogy egy könyv kétszer is meg legyen. Nem jó volna-e előfizetnem egy évre akár a Buda-Pesti Szemlére, akár a Szépirodalmi Figyelőre?

Válaszát mi előbb elvárva s Fazekas urat s a fiatal Mikó grófort üdvözölve maradtam

mély tisztelettel

(Kt. 3028)

Gyulai Pál

Közlí: GULYÁS JÓZSEF.

KÖRÖSI CSOMA SÁNDORRA VONATKOZÓ OKMÁNYOK A PATAKI FŐISKOLAI KÖNYVTÁR KÉZIRATTÁRÁBAN.

Gecse Albert izrici ref. lelkész ajándékából a sárospataki könyvtár 1930 nyarán néhány érdekes okmány birtokába jutott, amelyek Körösi Csoma Sándor rokonságára a vagyoni dolgaira vonatkoznak. Azért is érdekesek ezek, mert az adományozó szerint a Körösi Csoma családfájában sok hiba van, s az okmányok, valamint a még nála lévő hiteles esaládfa, tisztázni fogják a családi kapcsolatokat. (Ézt még nem kaptuk meg.) Az egyik okmány (2485. sz.) Körösi Gy., Katonáné Ferentz Pálné parafanalisa Dants Julíanának 1834-ből: leltárszerű, de az aláírások érdekesek. A másik (2484. sz.) a Ferenczek tilalmasáról szóló egyezséglevél 1820-ból. A harmadik még érdekesebb (2873. sz.): Dants Ferenc bíró és Csoma András káplár 1774. jún. 18-án feljegyzik, hogy Gáti Bálintnének kinél mennyi szántója és szénája van. Legérdekesebb a negyedik (2486. sz.), melyben Kónya Sámuel körösi rector s Nagy Mózes és Nagy Pál igazolják, hogy cezen folyó 1817-dik esztendőben, Martusznak 20-dikán, midőn volnánk a körösi eccla Papi Háznál, megjelenék mi előttünk egy felől egy... fi Csoma Gábor... aki is ilyen el kerülhetetlen

¹ Szinyei 1861-ben a berlini egyetem hallgatója volt s tagja volt a magyar egyletnek. 1862 júniusában jött haza.

baját jelenté előttünk, hogy a maga kedves Testvér Bátyja Tiszteletes Csoma Sándor Uram Akademiákon lévén, írta levelében Gábor ötszének, ha valami kevés pénzel segíthetné. De nem lévén Csoma Gábor ő kegyelmének egyébb módgya benne, hogy kedves testvérbátyján segíthessen, hanem a Papolcz felől való határban... hat vékás szántó földé, ezen szántó földet zálogjára által adá Tiszteletes Jantsó Simon Vramnak 100 német forintokban... vératyafiai (Gotz János és Csorja Sigmond) ellent nem állottak.» Még 1830. május 31-i dátum szerint is bírta Nagy Tamás és Dants Juliánna. Aláírva Csoma Gábel s Getse Mózes. Egy másik pótlék szerint 1847-ben újból megújítják az egyezséget. Az aláírók közt Csoma János is szerepel. Tehát Csoma Gábor a testvére megsegítése céljából elzálogosított földet nem tudta többé visszaszerezni.

GULYÁS JÓZSEF.

ADALÉK VERSEGHY KÖLTEMÉNYEINEK FORRÁSAIHOZ.

Verseghyre vonatkozó forrástanulmányaimhoz — melyek az IK. 1924. évi I—II. és 1925. évi III—IV. füzetében jelentek meg — kiegészítésül tesztem közzé a *Bucsúzás* c. (Nem tarthat itt a' mi tenyészik... kezdetű) versének¹ forrását. Mátraynak az az állítása, hogy a költemény «németből van fordítva. Melódiája esmeretes, 's Himmell szerzése»,² megfelel a valóságnak. Himmell szerzeménye Schottnál jelent meg Mainzban; címe: *Gesellschaftslied*, szövegét Kotzebue írta. Először a *Der Freimüthige* 1803 februári füzetében látott napvilágot. Alább adom párhuzamosan Kotzebue eredetijét és Verseghy fordítását. Verseghy költeményének 8. strófája eredeti.

1.	1.
Es kann schon nicht alles so bleiben Hier unter dem wechselnden Mond! Es blüht eine Zeit und verwelket, : Was mit uns die Erde bewohnt. :	Nem tarthat itt, a' mi tenyészik, hol minden sírjába siet. Virágzik, 's azonnal enyészik : mind, a' mi e' földönn nevet. :
2.	2.
Es haben viel fröhliche Menschen Lang vor uns gelebt und gelacht, Den Ruhenden unter dem Grase Sei freundlich ein Becher [gebracht!:]	Sok élt már víg ember előttünk, ki jóra kaczagta ügyét. Köszönnyük rájuk a' közöttünk : édelgő örömmek kelyhét. :
3.	3.
Es werden viel fröhliche Menschen Lang nach uns des Lebens sich [freun, Uns Ruhenden unter dem Grase : Den Becher der Fröhlichkeit [weihn.:]	'S víg ember még hány fog örülni utánunk is a' hold alatt? Örömkehely ránk hány ürülni, : bár nyugszunk is a' föld alatt. :

¹ Sággy Ferenc: *Verseghy Ferencz' maradványjai és élete*. Budánn, 1825. 130—132. l.

² Tud. Gyűjt. 1829. III. k. 79.